

וואסער אינם בעקן און אנגעהויבן צו וואשן
 די תלמידים פיס און אפצואוישן מיטן האנטוך,
 מיט וועלכן ער איז געווען ארומגעארטלט. אזוי
 קומט ער צו שמעון פעטרוסן. זאגט ער צו אים:
 האר, דו זאלסט מיר וואשן די פיס? האט ישוע
 געענטפערט און געזאגט צו אים: וואס איך טו,
 וויסטו נישט אצונד, שפעטער אפער וועסטו זיך
 דערוויסן. זאגט פעטרוס צו אים: דו זאלסט מיר
 בשום אופן קיינמאל נישט וואשן מינע פיס. האט
 ישוע אים געענטפערט: אויב איך וואש דיך נישט,
 האסטו נישט קיין חלק מיט מיר. זאגט שמעון
 פעטרוס צו אים: האר, נישט בלויז מינע פיס,
 נאר אפילו מינע הענט און דעם קאפ! זאגט ישוע
 צו אים: דער געוואשענער דארף נישט מער ווי
 אפצואוואשן די פיס, ווייל ער איז אינגאנצן ריין; און
 איר זענט ריין, אפער נישט אלע. ווארום ער האט
 געוואוסט, ווער עס וועט אים פארראטן; דערפאר
 האט ער געזאגט: נישט אלע זענט איר ריין.
 און ווען ער האט שוין געהאט געוואשן זייערע
 פיס, און גענומען זיינע מלבושים, און זיך ווידער
 אנדערגעזעצט, האט ער צו זיי געזאגט: צי וויסט
 איר וואס איך האב געטון צו אייך? איר רופט מיר
 רבי און האר, און ריכטיק זאגט איר, ווארום איך
 בין עס. דעריבער אויב איך, דער האר און רבי,
 האב אייך געוואשן אייערע פיס, זענט איר אויך
 מחויב צו וואשן איינער דעם אנדערן די פיס. ווארום
 איך האב אייך געגעבן א ביישפיל, כדי ווי איך
 האב געטון צו אייך, אזוי זאלט איר אויך טון.
 באמת, באמת זאג איך אייך: א קנעכט איז נישט
 גרעסער ווי זיין האר, אויך איז א שליח נישט
 גרעסער ווי דער, וואס האט אים געשיקט. אויב

6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17